

Preneseno sa: <http://www.matrixworld-loviste.com/zlatnodobadio1.htm>

Originalni uradak možete pregledati [ovdje](#) .

Četvrtak, 14.04.2011. 05:07CDT

Laura Knight-Jadczyk
Sott.net

(Naputak autora: Posljednji broj ove tiskovine stiže kasnije pretplatnicima. Istražujemo zašto se to dogodilo, postoji mogućnost da je, na neki način, kašnjenje namjerno uzrokovano zbog eksplozivnih informacija koje DOT CONNECTOR ima, odlučili smo omogućiti da ovaj uradak bude dostupan na internetu ranije nego inače.)

Kad su me upitali o čemu bi htjela pisati u slijedećem izdanju Dot Connectora, prva stvar koja mi je izašla iz usta je bila: „Zlatno doba i kako smo od tamo došli ovdje gdje se sada nalazimo i što to sve znači.“ Ovo je tematika koja zaokuplja moj um već nekoliko godina, pregled o tome možete pročitati u Vještice, Komete i Planetarne Katakлизme (DCM izdanje broj 11), gdje je tema bila kako je ženska energija u našem društvu polako odstranjena iz tog istog društva, korak po korak tijekom tisućljeća, kao posljedica planetarne kataklizme koji je započeo Velikom Potopom, poznatog i pod imenom Noin potop. Ali primijetit ćete da ono što se dogodilo ne objašnjava i zašto se dogodilo, sociološki gledano. U tom uratku sam napisala slijedeće:

„Što se tiče navodnog Noinog potopa, možemo reći da su na više nego u jednoj točki u našoj poznatoj povijesti, civilizacije i kulture padale i/ili nestajale ili su bile uništene od tko zna čega...

Istraživači na ovom polju arheologije i povijesti su zbunjeni nedostatkom direktnih arheoloških ili pisanih objašnjenja za uzroke (koji bi objasnili efekte), iako postoji veliki broj mitova i priča iz folkloru koji mogu vrlo dobro dati odgovore ako se pravilno analiziraju...

Prije nekoliko desetljeća, neki znanstvenici postali su zainteresirani za taj problem i koncentrirajući se na kolaps Brončanog doba gore naveden, shvatili su raspon dokaza koji sugeriraju da se radi o prirodnim uzrocima prije nego o uzrocima izazvanih ljudskim

djelovanjem, kao što su invazije ili ratovanja. Tako su svi počeli govoriti o klimatskim promjenama, vulkanskim aktivnostima i potresima. Trenutno su ove vrste objašnjenja zapravo uključene u standardnu povijest Brončanog doba iako mnogi problemi i dalje ostaju neriješeni: čini se da niti jedno objašnjenje ne uzima u obzir sve dokaze.

Immanuel Velikovsky je sve uznemirio kada je predložio da je Egzodus – ali samo Egzodus – uzrokovan bombardiranjem kamenja, prašine, ugljena i tome slično što je uzrokovano prolazom Venere kroz Sunčev sustav i kaosom koji je ona napravila za vrijeme prolaza. On je uspio skupiti nevjerojatne količine mitova i legendi iz cijelog svijeta koje su sve do jedne snažno upućivale na to da se dogodila neka vrsta globalne kataklizme, ali kada, gdje i kako se to dogodilo je ostalo dosta sumnjivo. Postojali su i drugi ljudi koji su o tome pričali prije Velikovskyog, kao na primjer Ignatious Donnelly koji zaslužuje da ga se spomene jer je priključio mitove o Noinoj poplavi tvrdnji da to u stvari opisuje destrukciju Atlantide koju je isto tako opisao Platon. Da li je napredna Atlantidanska civilizacija u stvari i postojala to nam ovdje nije najvažnija briga, već da li je postojao potop i kada se on mogao dogoditi.“

No ovdje moram napomenuti da me, za razliku od mog gornjeg navoda, interesira da li jest postojala napredna civilizacija znana pod imenom Atlantida i ako jest, koji su sociološki progresi mogli biti uključeni njen uspon i kasniji pad, te kako je čovječanstvo izgubilo znanje iz ove civilizacije i jesu li ti elementi povezani zajedničkim faktorima prisutnim u našoj vlastitoj civilizaciji vodeći nas u istom smjeru. Očigledno, ovo je dobra tema za knjigu, a knjiga slijedi, ali za sada bih samo željela dati jedan pregled.

Jedan od prvih problema s kojima se moramo suočiti kad govorimo o ovoj tematici je problem falsifikacije povijesti i korupcije znanstvenog znanja. Normalo bi bilo da samo ovome aspektu posvetim par poglavlja knjige, citirajući izvratke i reference. Ali nemam toliko prostora tako da ću preporučiti knjige drugih spisatelja u nadi da će čitatelj shvatiti ekonomski stav prema količini riječi u ovom uratku. Ovo je složen problem sa mnogim međusobno prepletenim elementima i iako imam jako puno materijala koji podržavaju moje hipoteze koje ću vam predstaviti, nemam dovoljno mjesta za sve od njih. (Napisat ću u skorijoj budućnosti uradak o individualnim elementima, koji će na kraju biti prebačeni u samu knjigu.)

Već sam spomenula u radu Vještice, Komete i Planetarne Kataklizme da su povijesni zapisi iz prošlosti koje mi danas smatramo „istinom“ konstruirani na kraju dugog perioda planetarne devastacije (Mračni srednji vijek koji je popraćen Crnom smrću) i da je to napravljeno da bi se ponovo uspostavio red i kontrola. Tadašnji vlastodršci ("The Powers-That-Be"), koji na isti način vladaju u bilo kom vremenu, bez obzira da li je to religijska elita ili elitna klasa kontrolora – oni namjerno žele predočiti pogled na prošlost koji će ih učvrstiti na pozicijama moći, legalizirati njihov autoritet u očima masa; masa koje su pravi vjernici onoga što im elita govori i na takav način se njima puno lakše upravlja. Možemo promatrati isti uzorak u današnjem vremenu, na primjer kako je Kršćanstvo transformirano iz religije ljubavi, brižnosti i mira, u jednu religiju rata i odmazde. U stvari to se ponavlja u ciklusima jer je bilo primijenjeno u XI. i XII. stoljeću koje je popraćeno mračnim srednjim vijekom, koje je, kako se sada snažno vjeruje, bilo vrijeme kometarne nesreće u Europi. Ovi ciklusi nas čak i mogu potaknuti da razmislimo o mogućnosti da postoje uzročno posljedične veze između perioda ugnjetavanja masa od strane elite i kozmičkih intervencija koje su na istoj razini, takoreći. (To je okosnica drugog uratka kojeg ćete

moći pregledati u slijedećem broju!)

U proteklih osam godina provela sam kopajući po brdima tekstova koji su se ticali radova iz astronomije, geologije, paleontologije, arheologije, sociologije, antropologije, lingvistike, genetike i drugih polja. Korupcija znanosti koju sam tada otkrila je tema za još jedan uradak. Isto tako provela sam godine čitajući brda materijala o reviziji povijesti od strane autora kao što su: Michael Cremo, Graham Hancock, Robert Bauval, Knight & Lomas, Andrew Collins i mnogi drugi. (Ova kratka lista nije preporuka i nedostatak nekih drugih imena ne znači da opovrgavam njihov rad već su mi ova imena prva pala na pamet da bih opisala izučavanu temu.) Voljela bih primijetiti da riječ „revizija“ donekle nosi negativan prizvuk, ali činjenica je da konstantna revizija povijesti sa novim podacima dolazi na svijetlo dana i da je to uobičajen skolastički proces.

Ono što sam pronašla – ili shvatila – je da bi bila vrlo dobra ideja da su revizionisti bili dobro osposobljeni za znanstvene metode, jer bi zasigurno mogli napraviti bolje radove, bez toliko puno nesmotrenih grešaka ili neosnovanih nagađanja. S druge strane, pronašla sam da rad „akreditiranih“ znanstvenika nije uopće vjerodostojan. Usprkos superiornoj metodologiji, financijskim potporama i institucionalnim podrškama i podrškama kolega, mnogo toga se spušta na nivo gluposti, kad se shvati što je izostavljeno da bi a priori podržalo već nastale zaključke na kojima su napravili svoje elaborate i tako su svi začaranom kognitivnom krugu.

E, pa krenimo. Postoje određeni neophodni podatci koje moram iznijeti prije nego li dođemo do zabavnog dijela: špekulacije o podacima koji su dostupni.

Alexander Zinoviev, nekadašnji Logičar i Sociolog na Moskovskom Državnom Univerzitetu, dobitnik nagrade Alexis Tocqueville 1982. godine za sociologiju, član mnogih eminentnih akademskih društava i organizacija (uglavnom mainstream) ali kao što ćemo vidjeti, on očigledno nije bio sretan sa načinom na koji se prakticira znanost. On je napisao slijedeće u predgovoru matematičaru Anatolyu Fomenkou u njegovoj knjizi: Povijest: Znanost ili Fikcija:

„... Ono što su A. T. Fomenko i njegove kolege naučile tijekom godina za vrijeme njihovog istraživanja je bila činjenica da je cijela povijest ljudske vrste sve do XVII. stoljeća krivotvorina globalnih razmjera – falsifikacija koliko namjerna toliko i sveobuhvatna...

Prva globalna falsifikacija povijesti otkrivena i briljantno otkrivena od strane Fomenka je bazirana na ogromnim greškama u vremenskom i prostornom sustavu kronologije.“ (A.T. Fomenko, History: Fiction or Science, Vol. 1, Delamere Resources, 2003-2006.)

Anatoly Fomenko

Na žalost, ni Zinoviev ni Fomenko nisu uspjeli povezati povijesne i socijalne diskontinuitete sa kataklizmičkim poremećajima koje tako fino dođu bezočnim individuama da bi zauzele vlast i ponovno kreirale prošlost prema potrebama sadašnjosti.

Ako što sam iznijela u uratku: Vještice, Komete i Planetarne Katakлизme falsifikacija povijesti koju je Fomenko jasno identificirao pojavila se na kraju perioda katastrofe koji je trajao 300 godina, a započeo sa desetkovanjem populacije Europe od strane Crne Smrti. Ovo se odlično slaže sa Zinovievim modelom koji kaže da u određenoj točki vremena, stari iskrivljeni prikaz povijesti više nije služio novom ozakonjenju vlasti potrebne da vrati mir i održi kontrolu nad masama. Fomenko je primijetio da vremenski i prostorni parametri događaja koji su se pojavili mnogo kasnije u stvari prate priče iz daleke davnine, ali to ne obezvrjeđuje te iste događaje u potpunosti; to samo znači da su stvari ponovno uspostavljene i ono što je već bilo poznato „istreniranim specijalistima,“ se koristilo da bi se napravio novi pogled na prošlost sa puno realističnijim „štihom.“

Ako pratimo Zinovieve naputke, vidjet ćemo da on govori o falsificiranju povijesti koja se konstantno događa i koje je dan danas aktivno, ovdje i sada – primijetiti ćete da on označava evoluciju kao prijelomnu točku ovog procesa koja se nakon toga koristi kao standardni okvir modela: „Moje sociološko istraživanje velike evolucijske prijelomne točke je demonstriralo da je novo globalno, napadno i smišljeno krivotvorenje u punom jeku. Prije nego li sam se upoznao sa Fomenkovim radom, već sam znao da su krivotvorenja prošlosti prilično uobičajen fenomen u ljudskom postojanju. Pa ipak, nisam bio svjestan razmjera ove prijevare koju je Fomenko zajedno sa svojim kolegama opisao, niti sam bio svjestan socijalnih posljedica. Moja pretpostavka je bila da je ovo očigledno krivotvorenje povijesti na planetarnom nivou koju sam otkrio u stvari samo ... nehotična rutinska falsifikacija manjih detalja koji su rezultirali mehanizmima spoznaje ... ili entropije svojstvene sklopu povijesne memorije čovječanstva... (i) to je izvanredan kompleks krivotvorine s predumišljajem koji ima socijalne uzroke.... (Fomenkova otkrića) se razlikuju (od ovoga) u pogledu koji se odnosi na različite epohe.“

Isto kao Zinoviev i ja sam postala svjesna falsifikacija povijesti te sam i ja sama također mislila da je to bilo samo gomilanje nevinih pogrešaka.

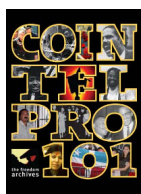
Čak i ako pretpostavimo da su svi koji su sudjelovali u kreaciji povijesnih zapisa mislili da je njihova misija istinita, rezultat njihovih kolektivnih napora je često samo vlastiti subjektivni pogled na povijest naspram onoga što se zaista i dogodilo. Kako su prolazila stoljeća, protok dezinformacija je hranjen različitim izvorima i pritocima, koji u svojoj brojnosti proizvode efekt nepristranih falsifikacija povijesnih događaja. Ovu struju također hrani i mutna rječica bezbrojnih lažljivaca i prevaranata.

„Lažni model služi svojoj svrsi na neko vrijeme. Pa ipak ljudski rod konačno uđe u period kada ovi iskrivljeni prikazi izgube efikasnost i prestanu služiti svrsi onda se s njima i prekine. To je vrijeme kada bi ljudi trebali započeti tragati sa objašnjenjima i započeti potragu za „istinom“... (Fomenkov citat)

Ukratko Zinoviev govori točno o onome što se dogodilo u našoj nedavnoj povijesti i prije nego li nastavimo sa zaključcima, bacimo brzi pogled na nešto što sam napisala u svojoj knjizi „Tajna Povijest“ i to o kontra obavještajnoj internacionalnoj službi (engleski: cointelpro op. prev.):

„Studija Richarda Dolana pod nazivom: NLO-i i Nacionalna Sigurnost države, jest prvi sveobuhvatni rad o radu vlade SAD u zadnjih 50 godina i njihovoj reakciji na upade NLO

fenomena u Americi. Prikupljeni dokazi – koji uključuju vladine dokumente – daju sugestiju da grupa specijalaca radi u sjeni, te da je namjestila i postavlja nam najveće zataškavanje u povijesti vlade; i da su razni ljudski pokreti uključujući i New Age pokret ključni elementi tog zataškavanja. Drugim riječima, ne samo da su koristili „raznoliko društvo“ alternativaca kao nesvjesno oružje dezinformacije već su, najvjerojatnije, doslovno kreirani od strane Cointelproa. Prema procjeni analitičara Cointelpro je bio FBI-ev tajni program da potkopa popularni porast (pokreta), koji se širio zemljom 60. godina prošlog stoljeća. Iako ime "Counterintelligence Program" označava kontraobavještajni program, mete nisu bile neprijateljski špijuni. FBI se odlučio i za eliminiranje „radikalne“ političke opozicije unutar SAD-a. Mnogi ljudi ne shvaćaju da je ovo bila psihološka operacija na visokom nivou, spektakularno izvedena da bi upravljala „ideološkim“ trendovima i vjerovanjima...

Mnogo ljudi ne shvaća činjenicu da je cointelpro također koncentriran na stvaranje lažnih organizacija. Lažnjaci se mogu koristiti u mnoge svrhe, na primjer mogu se koristiti za napade i/ili uznemiravanje dobronamjernih grupa (bona fides grupa) ili jednostavno stvarati diverzije sa proračunatom propagandom da bi se odbili članovi ili ih uključili u akcije koje su čisto gubljenje vremena i na takav ih način spriječili da urade bilo što korisno. Cointelpro je isto tako poznat po osmišljavanju neprijateljskih akcija kroz treće strane (osobe)....

E pa sada bi trebali napraviti par logičnih koraka. Problem NLOa je upao u nacionalnu svijest 1947. godine ili otprilike tada. Nedugo nakon toga, mnogi ljudi su počeli postavljati mnoga pitanja. Vlada nije odgovarala na ta pitanja, tada su se ljudi počeli udruživati da bi dobili odgovore na pitanja. Počeli su formirati grupe. I ovdje stvari postaju malo čudnije. Institucije koje su najviše bile ugrožene sa pitanjem NLO-a i vanzemaljaca, su sve standardne monoteističke religije. Religija je čini se jako važna komponenta političke kontrole. Socijalna kontrola – što je sama srž religije – je bila u velikoj opasnosti. U stvari, ono što je potpuno sigurno je činjenica da religije ne bi opstale u obliku u kakvom su danas da slučajno izađe na vidjelo cijela istina o NLO-ima i vanzemalcima. Dakle logičan zaključak je da je jedan od glavnih razloga ovog zataškavanja – da bi se „zaštito religijski status quo“ (nepromijenjeno stanje, op. prev.)

Kako su stvari tada stajale, - tj branilo se religijski status quo – većina socijalne kontrole koja je proizlazila iz religije je bila u najmanju ruku – sumnjiva. Nakon vjekova skolastičkog istraživanja u mnogim religijskim tekstovima pojavila su se mnoga pitanja o „starim religijama“ i sve više i više ljudi u društvu se zasigurno okretalo protiv religioznih dogma. Prilično je jednostavno napraviti slijedeći logičan korak i vidjeti da se kombiniranjem pitanja onih koji su razočarni religijom i onih koji su željeli znati što se dovraga događa unutar subjekta mogućih „vanzemaljaca“ zajedno se činilo opasnom i eksplozivnom mješavinom. Nešto se trebalo uraditi.

Aktivnosti cointelproa u pokušajima da neutraliziraju političku opoziciju su poprilično otkrivene.

Ali mi upravo sada uzimamo u obzir činjenicu da, uz političke aktiviste, čini se da je cointelpro posebno imao na meti grupacije koje su tražile istinu o interakcijama SAD vlade i ultrazemaljaca, takozvanih „vanzemaljaca.“ Ova dugoročna igra prikrivanja u vezi već spomenutih stvari i njeni efekti su evidentni svakom pažljivom istražitelju.

Dokumenti cointelproa pokazuju da je vlada SADa imala na meti vrlo širok spektar religijskih, radničkih i građanskih grupa koji su se suprotstavljali njihovim ciljevima i logično je pretpostaviti da su iste vrste operacija kreirane i da bi zataškale „vanzemaljsko pitanje.“ Takva teoretska cointelpro operacija bi jednostavno objasnila zašto, kada bi neki iskreni istraživač NLO fenomena ušao na to polje da i napravi istraživanja, otkrio bi samo laži, laži i još više laži; konfuzije i dezinformacija. To je zasigurno potpis cointelproa.

Sve ovo čini se sugerira da su oni na vlasti razvili cointelpro da dosegne novi nivo socijalnog oblikovanja, kulturnog ispiranja mozga i da glavne mete ovih aktivnosti uključuju gotovo svakoga koji traži istinu o promjenama realnosti u našem svijetu. Slučajevi cointelpro aktivnosti protiv političkih grupa je vjerojatno samo vrh ledenog brijega, uzimajući u obzir da većina cointelpro aktivnosti ostaju tajne sve dok ne pređe jako puno vremena i dok se ne napravi puno štete. Po svim indikacijama tajne operacije na domaćem terenu su postale stalna odlika socijalnog i političkog programiranja u SAD, i čini se vrlo malo mogućim, kada se uzmu u obzir svi dokazi, da su New Age i ostali ljudski pokreti izuzetak.

Implikacije su vrlo alarmantne, Oni koji se uspiju približiti istini o ovim temama, čak i usprkos mnogim preprekama na njihovom putu, na kraju će se suočiti sa nacionalnom kampanjom koja će ih pokušati diskreditirati, prekinuti u istraživanju i koja će udarati po njihovoj reputaciji. Jasno je da cointelpro i ostale slične operacije pod drugim imenima također prave distorzije akademskih i ostalih popularnih percepcija o problemima s kojima se suočavamo na ovome svijetu. Oni su napravili ogromnu štetu potrazi za istinom.“ (Laura Knight-Jadczyk, *The Secret History of the World*, Red Pill Press, 2006.)

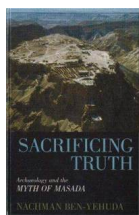
E sada, vratimo se nazad na ono što je Zinoviev napisao, i ostavimo gore navedeni model na umu da nam pomogne u usporedbi: „Postajemo svjesni potrebe da ažuriramo naše poglede na prošlost u skladu sa svim ovima što se događa u sadašnjosti. Ta svjesnost je vrsta potrebe koja se može zadovoljiti samo sa „bona fides ispravljanjem“ povijesti, koja se mora dogoditi kao grandiozna paradigma ili još bolje promjena, preokret, organizirana operacija velikih razmjera kako bi rezultirala epohalnim krivotvorenjem cijele povijesti ljudskog roda.

Ovaj problem nije ni u kom slučaju falsifikacija individualnih opservacija povijesnih događaja, već više revizija cijelih povijesnih zapisa koji su opisali događaje koji se kao principi ne mogu promatrati jer pripadaju prošlosti...

Trenirani specijalisti „sine qua non“ (Latinski za: bez kojih se ne može unaprijed nisu predodređeni op. prev.) za ovo – ljudi čija djelatnost mora biti organizirana na takav način da njihov kolektivni izraz rezultira u stvaranju koordiniranih povijesnih oblika. Ono što oni zaista moraju uraditi je da kreiraju potpuno točnu prošlost koja je potrebna sadašnjosti, koristeći se svim mogućim materijalom koji postoji.

Novija i kontinuirana ... globalna krivotvorenja povijesti bazirana na sustavu pogrešnih pseudo znanstvenih socioloških koncepata te na osnovu ideologije je uvelike pomakla suvremene informacijske tehnologije manipulacije. Fomenkov rad opisuje tehnologiju gradnje lažnih modela ljudske povijesti koje koriste umjetnost manipulacije vremenskih i prostornih koordinata događaja. Mnoge tisuće specijalista u lažnim povijesnim modelima već rade na drugoj falsifikaciji – njihova snaga je u tome da lažno prezentiraju povijesne događaje dok daju točne vremenske i prostorne koordinate, predstavljajući pojedinačne činjenice istinoljubljivo i s puno detalja. Trenutačna falsifikacija je postignuta kroz selektiranje činjenica, njihovom kombinacijom i interpretacijom, kao i kroz kontekst ideoloških koncepcija, propagandnih tekstova u koje su se zadubili i tako dalje. (Fomenkov citat op. ur.).

To je strašna optužnica znanosti i akademske zajednice, zar ne? Da li je to istina? Provela sam 8 godina zadubljenja u ove materijale, skupljala izvatke, pratila reference do njihovog stvaranja, čitala izvješća sa arheoloških iskapanja, cijele knjige koje su analizirale tehnike o tesanju kamena i što to može reći o onima koji su kamen tesali i mnogo drugih stvari. Na kraju svega toga, mogu samo treći da je Zinoviev u pravu. Jedno pitanje se odmah nameće: kakva vrsta ljudi bi uradila takvu stvar (falsificirala povijest op. prev.)? Koja vrsta ljudi bi tako energično namjerno vodila ljude u zabludu?

Prije nekog vremena pročitala sam ekspozice socijalnog antropologa Nachman ben-Yehudae o arheologiji Masade: *Sacrificing Truth: Archaeology and the Myth of Masada*. On je još jedan pošten znanstvenik koji je zabilježio ovaj fenomen i koji ga je dokumentirao u detalje. To je kao zaraza, širenje bolesti na svim razinama društva i čini se da je nastala iz pseudo znanosti, insinuirajući potpuno drugačiji sadržaj o tome što su prije bili potpuno drugačiji znanstveni uvjeti i stanja. Ovo je inficiralo sva polja istraživanja baš kako je Zinoviev rekao.

Dozvolite mi da primijetim: mislim da je znanstvena metoda spoznaje jedan od najboljih alata koje imamo za razumijevanje naše realnosti, ali moram reći da je način na koji se ona koristi u opće prihvaćenoj (Engleski: mainstream op. prev.) znanosti, otkriva da je postala manje-više dvoznačna: termin koji je originalno imao drugo značenje ali je gradualno postao korumpiran. Kada čujete da je danas raširena pojava, možete biti sigurni da njegov korisnik nije ni malo znanstven u izvornom smislu riječi već da je prije svega pravi vjernik religije znanosti.

Sada ćemo ponovno krenuti nazad na Zinovieve naputke koji označavaju „evolucijsku prijelomnu točku“ – to jest, trenutak u našoj povijesti kada je teorija evolucije ušla na povijesnu scenu i postala ideološka potpora za razvoj pseudo znanosti. (Odlična knjiga za čitanje o istoj temi pod nazivom: *The Bone Peddlers: Selling Evolution* koju je napisao William R. Fix.)

Na CBSovim večernjim vijestima 06.01.1981. Dan Rather je ispričao kako je za vrijeme predsjedničke kampanje prethodne jeseni Ronald Reagan rekao publici u Teksasu kako „ima

mnoga pitanja o evolucijskoj teoriji“ i dodatno napomenuo da „znanstvenici ne smatraju da je teorija potpuno nepogrešiva onako kako su prije mislili da je bila.“ Očigledno je da se je Reagan udvarao glasačima koji se drže Biblije. Ali pošto je Regan smatrao da govori u ime znanstvene zajednice, onda nije bilo začuđujuće da mu je „ta znanstvena zajednica“ željela odgovoriti i o tome je Dan Rather izvještavao.

Glasnogovornik American Association for the Advancement of Science (AAAS) ili Američke Asocijacije za Marketing Znanosti, okarakterizirao je Reganovu izjavu kao „nevjerojatno nesretnu.“ Jedan znanstvenik je izjavio kategorično da „100 milijuna fosila identificiranih i datiranih u svjetskim muzejima znači 100 milijuna činjenica koje dokazuju evoluciju bez svake sumnje.“ Znanstveni povjesničar William Fix je istraživao fosilne dokaze sa velikom pažnjom i pokazalo se da to nije nimalo istina. U stvari, postoje mnogi dokazi falsifikacije, prevare i iracionalnog vjerovanja među paleoantropolozima da se moramo zapitati zašto neki od ovih „glasovitih znanstvenika“ nisu stavljeni na stup srama, ili još bolje – u nekim slučajevima – zašto nisu uhićeni i zašto im nije suđeno zbog prevare.

Ne samo da je bilo začuđujuće da je AAAS okarakterizirao izjavu predsjednika SAD-a kao „nevjerojatno nesretnu“ već su napravili smiješnu izjavu da „100 milijuna fosila identificiranih i datiranih u svjetskim muzejima znači 100 milijuna činjenica koje dokazuju evoluciju bez svake sumnje,“ tvrdnju koju je Fix u potpunosti opovrgao.

U Ožujku iste godine, Sudac Irving Perluss je radio na slučaju Kelly Segraves protiv Države Kalifornije. Segraves direktor Centra za Istraživanja Kreacijske Znanosti u San Diegu, je tužio Kaliforniju za povredu religijskih sloboda njegove djece u Kalifornijskim školama. Tvrdio je da školski sustav Kalifornije ne dozvoljava teoriju „božanskog podrijetla“ i da se ona ne uči u biologiji, i da je to povreda principa. Sudac je presudio da prava Segravesove djece nisu povrijeđena ali – ovo je velika stvar – sudac je naredio da se u cijeloj Kaliforniji distribuira raniji naputak u svim školama sa upozorenjem da školske knjige trebaju izbjeći dogmatizam po pitanju ljudskog podrijetla. Ukratko, školski udžbenici ne mogu tvrditi da je evolucija stvarna činjenica, već moraju jasno označiti da je to jedino teorija.

Fosili su činjenica, a činjenice govore drugačiju priču od one koje se drže evolucionisti, priču koju bi oni htjeli da i mi vjerujemo.

Suđenje je bila velika vijest (interesantno samo po sebi) Time magazine je prenio na naslovnici: „Darwinu se ponovo sudi“ (16.03.1981). Uradak u Time-u je tvrdio da: se u nekoliko zadnjih godina pojačao pritisak fundamentalizma i da su zbog takvih grupa već uslijedile promjene u udžbenicima biologije. U jednom takvom tekstu, diskusija o podrijetlu života je smanjena sa 2000 riječi iz 1974. na 332 riječi u 1977. godini. Ovakve stvari postaju sve uobičajenije ovih dana. Ono što je interesantno napomenuti da su se ovi događaji odigrali u isto vrijeme kada su se događale i neke druge zanimljive stvari. Vrijeme pojavljivanja ovih događaja se jako podudara da sam se počela po glavi i zapitala: „Haaa??!!“ kada sam to primijetila. I vezano je za nešto što sam napisala u mojoj knjizi, Secret History:

„Ono što me je osupnulo je esencijalna zaokretnica u operaciji cointelproa, a to je početak „izlaganja“ dvije važne teme koje drže primat u određenim „konspiracijskim“ krugovima do dan danas, to su: vanzemaljske otmice i Sotonsko ritualno zlostavljanje.

Scenarij sivih vanzemaljaca je „procurio“ kroz Budda Hopkinsa. Knjige Whitleya Striebera o vanzemaljskim otmicama, uključujući knjigu: *Communion* (prisilne, prisne veze op. prev.), uslijedile su nakon nekoliko godina. Prije same publikacije ovih knjiga, sveprisutni „Sivi vanzemaljci“ nisu do tada viđeni. U stvari, pregled povijesti „kontakata“ pokazuje da su tip i varijacije vanzemaljaca te ponašanje „vanzemaljaca“ po cijelom svijetu sasvim različiti. Ali nakon svega pojavio se Budd, nakon njega uslijedio je Whitley i njegov jarki vanzemaljac na naslovnici, i odjedanput Sivi su bili po svuda.

U pogledu Whitleya i njegovih Sivih, dozvolite mi da naglasim jedan Dolanov komentar: „Do početka 1969. timovi CIA-e su pravili brojne bizarne eksperimente kontrole uma pod nazivom „Operacija Često“ (Eng: Operation Often, op. prev.). Zajedno sa normalnim asortimanom kemičara, biologa i konvencionalnih znanstvenika, operacija je zapošljavala i psihologe i eksperte o demonima.“ To nas, naravno, dovodi do paralelnih događaja u tom periodu: Sotonsko ritualno zlostavljanje (Eng: Satanic Ritual Abuse ili SRA, op. prev.) je ime koje je navodno dano sustavnom zlostavljanju djece (i drugih) od strane Sotonista.

Knjiga Whitleya Striebera „Communion“ je prenijela koncept „sivih vanzemaljaca“ masama. Kako se čini, ako uzmemo u obzir vremensku poveznicu, tijekom 1970-tih godina i govori o tome da su tvrdnje o postojanju „dobro organiziranog međugeneracijskog sotonskog kulta čiji članovi seksualno zlostavljaju, muče i ubijaju djecu diljem SADa,“ počela se tada i pojavljivati po Americi. Nastala je panika zbog SRA bazirane fikcijske knjige pod nazivom: *Michelle Remembers*. Knjiga je publicirana kao stvarna ali je na koncu istraživanje barem 3 različita neovisna istražitelja pokazalo da je lažna. Nisu pronađeni ni snažni dokazi da je SRA ikada pronađena na tlu Sjeverne Amerike, isto kao što nisu pronađeni ni čvrsti dokazi o otimanjima Sivih vanzemaljaca. Bez obzira na sve, optužbe su na široko publicirane u radijskim i televizijskim emisijama, uključujući i u emisiji Geralda Rivere.

Religiozni fundamentalisti su promovirali histeriju isto kao i za vrijeme Inkvizicije, bezbrojni samo proklamirani „moralni zagovornici“ hranjeni žarom gonjenja, sa svim tim su osigurali ugodan život. Većina ranih optužbi na račun SRA bile su orijentirane prema radničkoj klasi ljudi sa limitiranim sredstvima sa jako malo iznimki, a mediji i ostale grupacije koje su obično bile skeptične, ostale su nijeme ili su se pridružile pomami optužbi. Nekoliko profesionalaca koji su govorili protiv te histerije su sistematski napadani i diskreditirani od strane vladinih agencija i privatnih organizacija...

E sada, vratimo se i promislimo o našem vremenskom slijedu. Kako se čini knjiga: *Michelle*

Remembers je publicirana 1980. godine, napisali su je Michelle Smith i Lawrence Pazder. Dr. Budd Hopkins završio je pisanje: Missing Time u Prosincu 1980. godine sa završnom riječi koju je napisala Dr. Filozofije Aphrodite Clamar. S ove točke gledišta sve izgleda dosta „slučajno.“ (citat: Knight-Jadczyk)

Naročito uzmite u obzir u gore navedenom da su „sa par iznimki, mediji i ostale grupacije koje su obično bile skeptične ostale nijeme ili su se pridružile pomami optužbi. Nekoliko profesionalaca koji su govorili protiv te histerije su sistematski napadani i diskreditirani od strane vladinih agencija i privatnih organizacija.“ Imajte na umu da iako govorimo o tome što su iznijeli mediji u to vrijeme – da u isto vrijeme govorimo – i što je iznijela znanost. Uradak iz Time magazina kojeg smo također gore spomenuli daje nam više uvida o odnosu između Reagana i AAAS i uzmite u obzir da je Reagan rekao da ako se evolucija mora učiti u školama onda „se i biblijski kreacionizam također treba učiti u školama,“ Mnogi predavači koje su intervjuirali za Time magazin uradak su bili šokirani sa porasti biblijskog fundamentalizma (zašto su onda bili šokirani sa promocijom SRA i vanzemaljskim otmicama koja se događa u pozadini?) i efektima na društvo, uglavnom na edukaciju. Timeovi pisci su naglasili da mnogi kreacionisti u stvari vjeruju da je svijet doslovno kreiran u 6 dana prije samo 5 ili 10 tisuća godina.

Problem je u slijedećem: zašto tu uopće postoji problem? Kako Fix primjećuje da bi se, ako se uzme znanost u obzir, bilo najlakše nositi sa onima koji vjeruju u nedavnu kreaciju zemlje u bilo kom kontekstu naročito ako su dokazi o evoluciji tako čvrsti kao što se tvrdi da jesu!

Dio problema sa AAAS je u samoj AAAS i njezinom upravom te glasno govornicima. Iz nekog razloga o kojem mi samo možemo nagađati, a uzmite u obzir što sam već gore navela o cointelprou, ove osobe su bile postavljene za govornike kao solucija ili anti teza – rastuće duhovne krize koja se događala u društvu. Time magazine je citirala paleontologa Stephena Jaya Goulda koji je rekao: „Činjenica je da se evolucija dogodila. Ljudi su evoluirali iz majmuna iako možemo raspravljati kako se to dogodilo. Znanstvenici debatiraju o mehanizmima, ne o činjenicama.“ Uzimajući u obzir koliko je običan narod tada bio prestrašen sa navodnim duhovnim napadima u formi Sotonista i sotonskih vanzemaljaca i to čak i u Geraldovoj emisiji, netko kao Gould koji se tada obraćao sasvim običnim ljudima – i sve ostalo što su govorili znanstvenici – svi oni su mogli biti ni manje ni više nego osobni predstavnici samog Sotone!

Činjenica je da problem evolucije nije u potpunosti razriješen od strane AAAS i njezinih starijih članova. Internacionalno priznati paleontolog Bjorn Keurten, također evolucionist, smatra da su se ljudske grane odvojile od majmunskih prije više od 35 milijuna godina i da je najvjerojatnije da su majmuni potomci ranih čovjekolikih vrsta.

Problem ove izjave je u očigledno propagatorskoj prirodi. To jest Gould je dogmatičan i ignorira činjenice da se neki eminentni znanstvenici ne slažu sa stranačkim zadatkom AAAS. Gould čak ni ne pokušava napraviti elementarnu distinkciju između mišljenja i nedvosmislenih tvrdnji koje možda nisu istinite! I tako, iz nekog razloga tu se povukla crta i mi ćemo pokušati u nastavku saznati zašto se to dogodilo.

Postoji još dokaza da je ovo definitivno propagandni program. U Travnju 1981. godine, Science Digest je objavio uradak novinara znanstvenika Boycea Rensbergera (koji je napisao

"Ancestors: A Family Album"), gdje je iznio slijedeće tvrdnje: „osim za one koji vjeruju u čuda specijalne kreacije (događaji koji se ne mogu dokazati ni opovrgnuti), nitko ne sumnja da se naše naslijeđe može pratiti do 4 milijuna godina u prošlost do malih kreatura koje ne bi bile više od današnjeg petogodišnjeg djeteta.“

Evolucionističke tvrdnje su dubiozne kao i tvrdnje kreacionista.

Rensbergerova tvrdnja da „nitko ne sumnja“ su nevjerojatne. (Željela bih napomenuti da je teorija „Velikog Praska“ definitivno jedna od onih „čudesnih specijalnih kreacija“ koja se ne može ni dokazati niti opovrgnuti.) Činjenica je da čak i među najeminentnijim paleontolozima, mnogi od njih sumnjaju u ljudsko podrijetlo. Zsigurno Rensberger kao znanstveni novinar to zna. Zsigurno i mnogi laici to znaju. I tada Fix postavlja pitanje: „Zašto se tako izražavaju? Čini se gotovo proračunato da bi diskreditirali subjekt:“

---

2. dio

Fix pripovijeda o pravoj poplavi publiciranog materijala iz 70tih i 90tih godina, koja se više činila kao promocija nego nepristrana procjena paleoantropologije. Kasnih 80tih godina prošlog stoljeća, u isto vrijeme kada i medijska promocija SRA i vanzemaljskih otmica – izdan je i „Cosmos“ Carla Sagana. Činjenica je, da je mnogo stvari koje je Sagan napisao bilo površno i klizavo, ali za najvišu osudu je činjenica da je mnogo materijala koje je Sagan napisao o Darwinovim idejama kao da su sve dokazane činjenice, kad je istina zacijelo drugačija.

Sagan je napisao: „Tajna evolucije je smrt i vrijeme – smrti izuzetno mnogo oblika života koji je bio slabo adaptiran na okoliš; i vrijeme dugog slijeda malih mutacija koje su bile slučajno prilagodljive, vrijeme za sporu akumulaciju uzoraka povoljnih mutacija.“

Sagan naglašava termin „slučajne“ tako što ih je stavio u kurziv. On je jasno izjasnio da su slučajnosti fundamentalni faktori u pojavljivanju oblika života uključujući, osobito, same pojave života u bespuću svemira.

Fix je napisao: „Sagan priziva slučajnosti na način kako drugi prizivaju boga. Njegovo stanovište podrazumijeva da cijeli univerzum, a ne samo čovjek, su u krajnjoj analizi, samo rezultat serija bilijuna slučajnosti kroz bilijune godina...“

Znanstveno gledajući ova se pozicija ne može ni dokazati niti opovrgnuti isto kao ni čuda specijalne kreacije i svi zakoni vjerojatnosti su mrtvi protiv njega.

Filozofski, čak i dijete može vidjeti da tu ima mnogo poretka u uzorku prirode da bi sve ovo imalo kredibilitet. Govorilo se da bog voli geometriju. Da li slučajnosti vole geometriju? U Saganovom svemiru slučajnosti, svijest postaje izlučina materije...

Nakon godina čitanja znanstvene i kvazi-znanstvene literature, odjednom mi je postalo jasnije nego ikad zašto je društvo razvilo kulturne stereotipove ludih znanstvenika...

Sagan insistira na igranju uloge visokog svećenika materijalizma i to radi vrlo loše. Ako ovo mišljenje o slučajnostima imaju i glavni znanstvenici, ne čudi da su mnogi ljudi zaboravili cjelokupne znanstvene savjete ... sami ih znanstvenici na to tjeraju ... sa trivijalnim apsurdima.

Pošto je Sagan isključio čak i najmanju mogućnost da spiritualna dimenzija ima bilo kakvog mjesta u njegovu kozmosu – čak i u misterioznom momentu samog nastanka svega života – on tako čini slučajnu evoluciju objašnjenjem za sve.

Prezentirana na ovaj način, evolucija zaista izgleda kao preokrenuta religija, konceptualno zlatno tele " (iz starog zavjeta, op. prev.). (William Fix, *The Bone Peddlers*, Macmillan, 1984.)

Ako ovo pogledamo u kontekstu svega gore navedenog: promociju medija o SRA i vanzemaljskim otmicama, stvari tada postaju zaista čudne. Sa ljudima koji rade na spiritualnim pitanjima na jednoj strani i znanstvenom zajednicom na drugoj strani koji izgledaju kao agenti pakla i propasti i medijima koji se ponašaju kao naoružani demoni koji prvo staju na stranu jednih pa drugih, nije ni čudo da je sasvim obična osoba u SAD pobjegla u stanju užasa nazad u „religiju svojih starih“?!

Ukratko, razmjena između Reagana i AAAS je bio samo vrh ledenog brijega mnogo ozbiljnijih problema u znanosti zbog nekih snaga unutar nje koji su radili na diskreditiranju same znanosti umjesto da je ojačavaju. William Fix je napisao:

„Znanstvenici gotovo uvijek pretjeruju sa svojim tvrdnjama o evoluciji, dok kreacionisti imaju pristupa do kritičke literature kao i svi.

Ali kad sami trebaju obraniti svoju teoriju, kreacionisti nemaju čvrstog dokaza u smislu biblijske skolastike ili u slučaju nedavno stvaranje zemlje. Pa ipak, kreacionisti su jači 1980tih nego li su bili mnogih dekada, a njihov utjecaj, čini se, još jača,“ (Fixov citat)

1984. kada je izdana knjiga *The Bone Peddlers*, Fix je primijetio porast fenomena koji je postao zastrašujući realitet današnjice – ako pogledamo Georga Busha i kako je koristio fundamentaliste da bi opravdao preventivnu ratnu politiku, da ne spominjem njegovo komadanje Ustava i institucija što je vodilo do uspostave vanrednog stanja u SADu. ? do uvođenja "martial law"

Sarah Palin i njena ?dominionistička pozadina orijentirana vladanju je još jedan zastrašujući oblik ovog apsurdna i ne bi me nimalo čudilo ako bi ona bila izabrana za Predsjednicu i postala moderni ekvivalent Adolfa Hitlera u visokim potpeticama. Fix nastavlja na obradi problema i u stvari je identificirao njegove korjene:

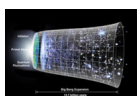
„Najosebujniji aspekt ove debate je da su kreacionisti podržani događajima koji su potpuno izvan pitanja o evoluciji. Biblija, naravno, ne završava sa Postankom. Razbacana svuda po Starom i Novom Zavjetu su mnogobrojna proročanstva koja ukazuju na to da će Izraelska nacija biti ponovno rođena sa Jeruzalemu kao glavnim gradom i da će eventualno doći do velike i dramatične – posljednje bitke između Izraela sa saveznicima različitih nacija, uključujući i one „sa krajnjeg sjevera.“ (Ezekijel 39:2), a ovu referencu, mnogi smatraju da pokazuje na Rusiju.

Kao što svatko zna, Izrael je u stvari ponovno rođen. Izraelci su ne tako davno proklamirali Jeruzalem za njihov vječni, nepodjeljivi glavni grad. Gotovo svakog tjedna, politička stvarnost na Bliskom Istoku, pokazuje da se polako ali sigurno upada u uzorak koji je potreban da bi se ostvarila drevna proročanstva.

Očigledne i goleme činjenice gotov nikada ne ulaze u raspravu, pa ipak trenutačna situacija na Bliskom Istoku vjerojatno ima više poveznica sa preporodom fundamentalizma nego li sa bilo kojim drugim faktorom.“ (Fixov citat)

Problematika same evolucije nije nešto o čemu želimo ovdje debatirati; to je tema za neki drugi uradak. Dozvolite mi da citiram još jednu izjavu Williama Fixa koji je napisao:

„Kada je Kelly Segraves tvrdio na Kalifornijskom sudu da je evolucija sekularna religija, to se nije samo ticalo retorike u sudnici. U stvari, on je možda dotaknuo centralno pitanje debate. U široj, nepristranoj perspektivi, gotovo je moguće zaključiti da smo mi svjedoci konflikta sustava religijskog vjerovanja.“

Teorija „Velikog Praska“ je još jedna verzija kreacionizma – „primarni atom“ se pojavio „ iz niotkuda.“ Tako su evolucionisti pretekli postojanje „boga.“

I to je najvažnije u ovoj tematici: potpuno materijalistički pogled na realnost koja uključuje svijesnost kao nešto što ne može biti materijalno. Kreacionisti su namjerno bili provocirani na reakciju protiv potpuno materijalističkog pogleda u medijima koje kontroliraju Židovi, te su se povukli u njihovu verziju „Bog-je-stvorio- svijet- u-6-dana-i-to-je-tako-jer-je-to-bog-rekao.“ To perfektno odgovara Cionističkom planu.

Ono što je zabrinjavajuće je način na koji su materijalistički evolucionisti u stvari sami bili provocirani u njihov neodrživ stav koji se manifestira podjednako odlučnost da održe svoje stanovište protiv i jednog priznavanja bilo kojeg procesa koji nije u potpunosti nasumičan, slučajan ili materijalan.

Njihova priča tvrdi da je Veliki Prasak eksplozija primarnog atoma i da je cijela materija univerzuma bila taj jedan nevjerojatno sabijen atom. Sve što se od tada dogodilo je rezultat slučajne igre čestica koje nakon bilijuna godina, mogu formirati sklonosti kroz čistu slučajnost, iz koje nastaju različite forme materija.

Na kraju, neke od ovih su reagirale sa drugom materijom, neka vrsta električnog (ili nekog drugog) podražaja se dogodila i tako je nastao „život.“

Teorija Velikog Praska je kreacionizam. Materijalisti vjeruju da je materija od jednom nastala iz totalnog ništavila. Taj primarni atom je postojao i ne žele ga ni pokušati objasniti. To je jednako ludo kao i „Bog je jednostavno postojao“ i odlučio je kreirati univerzum.

Evolucionisti raspravljaju: „Kreacionisti vjeruju da je um izniknuo iznenada u postojanje potpuno formiran. Po njihovom stanovištu to je proizvod božanske kreacije. Oni su u krivu: um ima dugu evolucijsku povijest i može se objasniti bez uplitanja nadnaravnih sila.“ (Steven Mithen, *The Prehistory of the Mind*, Thames & Hudson, 1999.)

Kao što možete vidjeti, Mithen raspravlja polazeći od pogrešne premise isto kao i oni koji vjeruju u „Božansku kreaciju.“ On je već napravio veliki korak u pretpostavku da kad god netko govori o „umu“ da oni isključivo pričaju o umu koji je povezan za tijelo.

Činjenica je da to nije primjer kanona prirodne selekcije i da se ne može pronaći ili promatrati, ili da evolucija nije pokazala snažne veze u nekim kontekstima; te ima isti – ili veći – broj kontradiktornih slučajeva koji se mogu citirati.

Dublja studija ove tematike indicira da su znanstvenici na prvoj crti istraživanja u stvari pobili Darwinizam, samo što njihovi nalazi nisu, ili nije dozvoljeno da budu, javno objavljeni.

Dozvoljeni su samo u znanstvenim radovima i kao savjeti unutar znanstvene grupe. U isto vrijeme, javnost nije u stanju razaznati između eksperata i populista, već naivno pretpostavlja da su senzacionalistički uradci na ovu temu bazirani na stvarnim činjenicama. Više odgovornih znanstvenika su digli svoj glas i izrazili zabrinutost da prave činjenice o Darwinističkoj evoluciji jednostavno ne dopiru do javnosti.

Zagovornici Darwinizma ili neo-Darwinisti, insistiraju na tome da postoje jasne razlike između znanosti i religije. Zaista, postoje očigledne razlike u stilu i sadržaju laboratorijskih eksperimenata i tvrdnje o božanskoj objavi znanja.božanskih poslanica.

Ali ako pogledate samo malo dublje i zapitate se što je struktura vjerovanja čovjeka koji vrši eksperimente, mogli biste otkriti, naročito u SAD (koja sama po sebi ima dovoljno problematičnih opservacija) da oni koji prave eksperimente unaprijed brane različite evolucijske teorije koje su bazirane na isključivo materijalističkim i mehaničkim hipotezama. Takva osoba će razlikovati znanost od religije tako što će reći da je znanost okrenuta ka znanju o dokazivom i vidljivom, dok je religija okrenuta ka bezumnoj vjeri, nedokazivom i nevidljivome.

Ne treba reći da geolozi identificiraju fosile i da to stoji na snažnijim osnovama nego li teološka

diskusija o Svetom Trojstvu, ali postoji kvaka: od velike je važnosti da se prirodna selekcija Huxleya, Sagana, Goulda i drugih, ispita i upita: da li je prirodna selekcija zaista dokazana činjenicam koje su bazirane na dokazanom znanju ili je to nedokazana hipoteza sa mnogo kontraindikacija i pouzdati se u to je, u konačnosti isto tako samo pitanje vjerovanja.

Prirodna selekcija nije ništa više vidljivija od božanskog.

Evolucionisti često sarkastično izazivaju kreacioniste sa izjavama da njihovo čudo kreacije ne može, po definiciji biti dokazano ni opovrgnuta. Pa ipak evolucionisti imaju slične prijedloge, naročito kad isključuju svaku mogućnost da nešto vodi i pokreće evolucijske procese. Karl Proper je zabilježio o takvim teorijama u knjizi: *Conjectures and Refutations* (1963) te napisao da: „Teorija koja ne može biti oborena po bilo kom zamislivom događaju, je neznanstvena.“

Glavna razlika između onih koji vjeruju u čuda specijalne kreacije i onih koji vjeruju u slučajne varijacije je u tome da kod prvih bog povlači konce a kod potonjih postoje samo naguravanja atoma i molekula ultimativne realnosti. Nema baš neke razlike, zar ne?

---

3. dio

Moderna znanost poriče probleme u teoriji evolucije.

Sasvim je evidentno da evolucija funkcionira kao sekularna religija za mnoge ljude. Kada koriste frazu „nitko ne sumnja“ oni podrazumijevaju da iznose ultimativnu revelaciju koju mogu razumjeti samo njihovi najviši svećenici i privrženici.

Alfred Russell Wallace, suosnivač teorije evolucije je na koncu došao do zaključka da se prirodna selekcija ne može odnositi na čovjeka. On je napisao: „ Priroda nikada ne obdaruje neku vrstu iznad potreba svakodnevne egzistencije.“ To znači da postoji veliki problem koji se tiču mnogih aspekata ljudskih bića – barem za neke ljude. Stephen Jay Gould je napisao:

„Jedina poštena alternativa je da priznamo striktni kontinuitet između nas i čimpanza. I što time gubimo? Jedino antikni koncept duše...“ Ovdje Gould izražava samu jezgru evolucijskog materijalizma, „postulat da je materija sastav cijelog postojanja i da sve što je fenomen mentalnog i spiritualnog samo nus proizvod.“ Ovo je srž naše debate. Čak što više Zinoviev primjećuje, da ova redukcija svega mentalnog i spiritualnog na „nus proizvod“ materije nije više ograničeno samo na biologiju i antropologiju; to je inficiralo većinu moderne filozofije, psihološku i medicinsku znanost, socijalne sustave, politiku i više toga. I ova vjera u evoluciju ograničava

istraživanja na način da samo mogu potvrditi njihove bazične „postulate.“

G. G. Simpson sa Harvarda je bio jedan od mnogih koji su temeljito i na široko pisali o evoluciji. Kao što je napisao u: *Tempo and Mode in Evolution* (1944):

„... napredak znanja rigidno zahtjeva da ne fizički postulat nikada ne bude povezan sa studijama fizičkih fenomena. ... istraživač koji traži objašnjenja može tražiti samo fizička objašnjenja...“

Pročitajte fonetskiPreminuli profesor antropologije na Univerzitetu Duke, Weston La Barre, je bio opsjednut sa ideološkim zanosom protiv „neprijatelja“ napisao je da sve religije osim evolucije je slabo adaptirano povlačenje iz realnosti. Kad uzmemo u obzir Platonovu filozofiju koja se drži te ideje, forme, uzoraka, tipova i arhetipova koji postoje u njihovom vlastitom realitetu i zbog toga se čini da imaju očite relevantnosti evolucije i podrijetla vrsta te je često uspoređivao Platona sa Adolfom Hitlerom. On je zanemario spomenuti da - čak i naj ekstremniji –Darwinisti vjeruju da je čovjek evoluirao iz majmuna, propoziciju koju bi Platon smatrao apsurdnom.

Uradci mnogih znamenitih istraživača, uključujući Carla Junga, fizičari i matematičari, sugeriraju da je Platon bio u pravu i da postoje nematerijalni realiteti kao što je duša, arhetipovi, svijest neovisna od fizičkog mozga i još mnogo toga. Dokaza za to ima mnogo više nego krpa i dronjaka koji predstavljaju dokaze koji su slijepljeni jedni za druge u pokušaju da se opravda makro evolucija. I naravno, to znači da su zagovornici materijalističkog Darwinizma oni koji rade za jednu od najvećih povijesnih zabluda.

Kvanta fizika ukazuje na to da se „materija“ čini se otapa u uzorcima vibracija na najosnovnijim nivoima, postalo je očigledno da postoje strukturirane uloge svijesti. Do sada su se akumulirali dokazi da um postoji u ovisnosti od fizičkog mozga i da fenomeni kao što je telepatija ne samo da se mogu demonstrirati već se povinuje modelu univerzuma sa ne lokalnim uzrocima.

Drugim riječima, svijet se promijenio pod materijalističkom evolucijskom stegom iako postoji mnogo više u našem realitetu nego li je predstavljeno u naivnom realizmu osnovanom na Darwinizmu. Činjenica da suvremeni evolucionisti još uvijek zagovaraju staromodne, suhoparne i mehaničke teorije, usprkos dobro znanom razvoju na drugim znanstvenim poljima, je us tvari dokaz za njihov religiozni karakter vjerovanja.

I ovdje konačno dolazimo do interesantne ideje: poteškoće za oba dvije strane vjernika, onih u čisto mehaničku revoluciju i kreacionista problem je u tome da kozmologija koja samo objašnjava fenomene koje promatramo u našem univerzumu, ima dublju dinamiku i implikacije. I evolucionisti i kreacionisti nisu u stanju pojmiti apstraktno i minuciozno razmišljanje da bi mogli analizirati ove implikacije. Istina je da su obje strane ograničene sa nizom kognitivnih restrikcija koje vode njihove percepcije, iskustva i prioritete. Kad prikupimo podatke o tim vrstama pojedinaca – koji se nalaze u svim klasam i profesijama – otkrivamo određene zajedničke faktore koje identificiraju „autoritarni tip ličnosti.“ Ova vrsta individua je okarakterizirana sa tri tipa stavova i ponašanja koji su međusobno povezani.

1. Autoritarno podnošenje – visoki stupanj podložnosti vlasti koja se percipira kao osnovana i legitimna u društvu u kojem se živi, djeluje ili surađuje. Naravno, ako je mnogo onih iz grupe koji imaju poremećene osobnosti – onda postoji velika vjerojatnost da se to događa i na drugima poljima naročito tamo gdje je koncentrirana vlast – onda je usađena podložnost na psihopatološkim osnovama.

2. Autoritarna agresija – opća agresivnost usmjerena protiv drugih ljudi koji se smatraju ciljevima određenih autoriteta definiranih u broju 1.

3. Konvencionalizam – visok stupanj poštivanja tradicije i društvenih normi koje se smatraju nametnutima od strane društva – ili određene grupe istomišljenika – i njihovih uspostavljenih vlasti, i vjera da i drugi iz tog društva trebaju prihvatiti iste norme. Još jednom, ako su tradicije i socijalne norme uspostavljene od strane autoriteta koji imaju želju za vladanjem, onda je sve korumpirano od samog vrha.

Zlatno Doba koje je naslikao: Pietro da Cortona

Prema psihologu Robert Altemeyer-u: „Autoritativni tipovi obično imaju kognitivne greške i simptome koji rezultiraju pogrešnim rezoniranjem. Specifično je da oni, imaju više mogućnosti da krivo interpretiraju dokaze, drže se kontradiktornih ideja koji rezultiraju razmišljanjem u odjeljcima. Oni mnogo lakše nekritično prihvaćaju nedovoljne dokaze da bi poduprli svoja vjerovanja i teže priznaju svoje vlastite limite.“ (Robert Altemeyer, *Right-Wing Authoritarianism*, University of Manitoba Press, 1981.)

Kao što vidimo, ovi opisi se odnose podjednako na obje strane „debate,“ svaka od njih se rigidno drži svojih vlastitih izabраниh „autoriteta“, pre identifikiraju se sa svojom vlastitom grupom, odbacuju se suočiti sa dokazima i napadaju one koji iznose takve dokaze! Molim vas da držite na umu autoritativni tip osobe jer ćemo ga sretati i u nastavku teksta. Zapamtite da nije striktno potrebno identificirati u što se vjeruje već kako se vjeruje i promovira.

Vrijeme je za promjenu brzine, ali prije nego li to uradimo, dozvoli te mi da razjasnim svoju vlastitu poziciju. JA ne vjerujem u „boga.“ Ja ne vjerujem da je bog kreirao kozmos. Pa ipak, vjerujem u čisti beskrajni potencijal poznat pod nazivom Svijest i da je ona fondacija svega što postoji. Vjerujem da smo mi: 1. Kvantna, 2. Kemijska, 3. Biološka bića – tim redom – i da kvantni dio nas nije materijalan. Moji pogledi u potpunosti odbacuju i Darwinizam i Kreacionizam. Pa ipak, prihvaćam mnoge stvari iz ideje evolucije jer su emprijski evidentni, ali osnove evolucije onako kako je Darwin formulirao se je pokazala nemogućom. Odbacujem teoriju o Velikom Prasku koji je u finalnoj analizi, čisti Kreacionizam pod drugim imenom, drugi sistem vjerovanja. I Kreacionisti i Teorija Velikog Praska tvrde da je univerzum kreiran, linearan i ograničen (konačan). Vječni, beskrajni, svjestan univerzum ne treba kreatora – jer je to što jeste. Na koncu, ne tvrdim da je ovo istina, to samo iznosi 45 godina istraživanja. Tu ima, vjerojatno više toga što se treba otkriti i shvatiti. Sada se možemo vratiti na našu temu.

Jedan od problema koje sam prezentirala u uratku o Vješticama je bila da sam radila striktno na zvaničnim arheološkim i geološkim dokazima. To je bilo korisno polazište, naravno, ali mislim da smo do sada shvatili da to nije cijela slika. Zato nisam htjela početi sa temom o tome da li je postojala ili ne visoka civilizacija u vrijeme prije i za vrijeme velikog potopa. Moderna, zvanična, znanost poriče da je to moguće jer većinom teorija evolucije govori da je rani čovjek bio primitivan. (Kao što sam već spomenula, ne želim početi ni sa analizom teorije evolucije, samo ću preporučiti nekoliko vrlo dobrih znanstvenih knjiga: Fix: The Bone Peddlers i Shattering the Myth of Darwinism od Richard-a Milton-a. Bibliografija u ove dvije knjige će vas odvesti u druga odlična znanstvena djela zvaničnih znanstvenika koji će vam otkriti činjenice da postoji određen broj pravih znanstvenika koji nisu pod političkom kontrolom AAAS-a i ostalih korumpiranih pseudo znanstvenih organizacija.)

Problem namjerne falsifikacije, kako sam već spomenula, je sociološki proces koji iziskuje našu pažnju. Dovoljno je reći da sve što znamo – ili mislimo da znamo – je ili falsificirano ili izokrenuto; ono što nas brine je kako se to dogodilo? Koja vrsta društva radi ove stvari i koji su procesi koji su do toga doveli? Da li postoji način na koji bi se materijali mogli revidirati sa činjenicama koje dolaze bez konteksta zvaničnih falsifikatora kako je Zinoviev predložio u gornjem dijelu teksta? I najvažnije od svega: Postoji li veza između onoga što se događa danas u svijetu i onoga što se možda događalo u prijašnjoj razvijenoj civilizaciji koja je nestala? Da li mi ponavljamo ono što se dogodilo „Atlantidi“?

Mit o izgubljenom raji ili Zlatnom Dobu, je gotovo univerzalan na cijelom globusu. Zlatno Doba je, navodno, trebalo biti vrijeme kad su ljudi bili neiskvareni i dobri, i zlo nije moglo postići dominaciju. Najpoznatiji rad na tu temu je pronađen u Grčkoj mitologiji. Grci su objasnili da se život i civilizacije odvijaju u velikim ciklusima, gotovo kao godišnja doba. Postoji Zlatno Doba, koje nakon određenog vremena propadne i postane Srebreno Doba, koje propadne u Brončano Doba, koje propadne u Željezno doba koje naposljetku postane Tama (Mračno Doba).

To ima odjeka i u Hinduističkoj i Vedskoj kulturi, sa njihovim modelom cikličkih Yuga: The Satya Yuga (Zlatno Doba), Treta Yuga (Srebreno Doba), Dwapara Yuga (Brončano Doba), i Kali Yuga (Željezno Doba). Rečeno je da mi živimo u završnici Željeznog/Mračnog Doba to jest Kali Yuge, na kraju kojeg će se Barhma probuditi iz svog sna i cijeli će ciklus krenuti iz početka.

Trajanje ovih doba zavisi od jednog sustava do drugoga i interpretirani su i reinterpetirani - slično biblijskim tekstovima – da bi poduprli određene teorije u različitim vremenima.

Tema reprezentirana kao Rajski Vrt u Židovskoj i Kršćanskoj tradiciji, je ona u kojoj nalazimo najinteresantniji obrt: žena je razlog za izgon iz raja. U stvari, većina mitova o kreaciji na svijetu govori o nekoj vrsti ritualne krivnje koja je uvjetovala da ljudstvo ostane bez milosti božje i mnogi ovo mitovi povezuju ovu krivnju sa seksom.

Uz izgon iz raja imamo i Noin Potop i uništenje Sodome i Gomore, i tu je krivnja seksualni eksces. U Sumerskim mitovima, rečeno je da su ljudi kopulirali svud unaokolo i da su bogove nisu mogli spavati i nisu se mogli odmoriti, pa su to razriješili na taj način da su ih sve skupa uništili.

Mnogi autori revizionisti su pisali o Atlantidi jednako brojno kao i o Zlatnom Dobu. Pa ipak, postoji problem sa postavljanjem civilizacije Atlantide za primjer Zlatnog Doba jer, Platonov ekspeze o Atlantidi naglašava činjenicu da je to bila zla imperija koja je započela svjetski rat (iako nije bilo spomena specifičnih seksualnih ekscesa kao onih koji su se dogodili u Sodomi i Gomori). Ali u mojem prijašnjem uratku, sugerirala sam da je postojao određen način života prije potopa koji je bio bogat, zadovoljavajući i stabilan – bez ratova – tijekom mnogih tisuća godina ili slično. Dakle, ako je to bio slučaj, zašto potop?

Moje je mišljenje da je Atlantida bila prekretnica u ciklusu Gornjeg Paleolitika – prije nego li je velika tehnološka civilizacija Atlantide došla na pozornicu – bilo je Zlatno Doba. Puna aktualizacija atlantide je bilo „Željezno Doba/Mračno Doba“ tog ciklusa kada je u punom jeku bio proces pokušaja uspostave Novog Svjetskog Poretka kada se dogodila destrukcija. Ako sam u pravu, tada aproksimacijom možemo doći do dužine trajanja ciklusa kao i dobiti ideju gdje u kojem dijelu kojega ciklusa se mi sada nalazimo i kakva je naša budućnost.

Solucija za sređivanje svega ovoga, mislim da bi mogla biti u usklađivanju zvanične arheologije sa revizijom povijesti. Zapamtite što je Zinoviev napisao o zvaničnim falsifikatorima? „...snaga njihove sposobnosti da krivo interpretiraju individualne činjenice istinoljubivo u svim detaljima. Stvarna falsifikacija je postignuta kroz selekciju činjenica i njihovu kombinaciju i interpretaciju, kao i kroz kontekst ideoloških koncepcija. Propagandne tekstove u koje su se zadubili...“

Iz ovoga možemo pretpostaviti da su činjenice o lokacijama koje su dali zvanični paleontolozi, arheolozi i geolozi točne dok god ne rade na: selekciji – izostave mnogo toga van! – i način na koji kombiniraju i interpretiraju činjenice i postavljaju ih u ideološki okvir (evolucije), to je način na koji zavaravaju. Kada radimo sa ovakvim stvarima, i dok pokušavamo sve pravilno sortirati, možemo doći do ideje kako je naša civilizacija kompletno dominirana od strane lažljivaca.

Postoji dovoljno dokaza da shvatimo kako se „super“ čovjek znan kao Kromanjonac odjedanput pojavio u Europi i da je on nešto što se nikada prije nije vidjelo u periodu od 200 tisuća godina (ili još i više) u egzistenciji Neandertalskog čovjeka. Dokazi pokazuju da je ovaj novi čovjek bio kreator špiljskih crteža i drugih umjetnina koja je zaista nevjerovatna ako se usporedi sa njegovim navodnim primitivnim životnim stilom. Konekcija između takozvanog primitivnog životnog stila i slikarija je vrlo solidna kako vidim po vremenskom datiranju. Pa ipak, kao što je zabilježeno, ovo je bilo mnoge tisuće godina prije potopa, dakle tu je bilo i više nego dovoljno vremena da bi se razvila napredan civilizacija nakon slikarija, i mislim da se u razvoju te tehnološke civilizacije nalazi „ritualni grijeh“ koji je iznesen za razlog njihove smrti – i može definitivno biti povezano sa „seksom“ iako ne u uobičajenom smislu.

Revizionistički istraživači su zasigurno skupili mnoge dokaze o antičkoj visoko razvijenoj civilizaciji. Te dokaze u potpunosti ignorira zvanična znanost. Oni to objašnjavaju na najsmješniji način, i ako to ne mogu uraditi onda počnu sa napadu na čovjeka. Većina ovih dokaza koji su se danas pojavili, uzimaju u obzir velike gradove koji su se nastali mnogo kasnije

nakon pojave Kromanjonca i njegovog očiglednog „primitivnog“ načina života – iako pretpostavka za njegov „primitivni“ način života možda i nije točna. Kada uzmemo u obzir planetarnu kataklizmu i mogućnost da je u potpunosti očistila površinu planete, tada možemo uzeti u obzir da i nije ostalo mnogo dokaza koji bi se mogli istraživati. Da uopće i postoje neki dokazi su čisto čudo! Moramo raditi sa onim što nam je dostupno, ali dozvolite mi da kažem da revizionisti imaju mnogo solidnije dokaze na svojoj strani nego evolucionisti i zvanični pseudo znanstvenici, iako potonji posjeduju diplome i metodologiji (koja je dobra) i raspoložu velikom količinom novca.

{rokbox title=|Ciklus doba| }images/stories/znanost/zlatno-doba12.jpg{/rokbox}

Napravila sam „ciklus doba“ nakon mnogo razmišljanja i čitanja svega o tematici i evo kako mi se učinio podobnim, ovo je prvi pokušaj i na njemu će se trebati još raditi: Postoje mnogi ciklusi unutra ciklusa koji su prohujali životom ovoga planeta, sunčanog sustava, galaktike i čak i univerzuma. Najduži ciklus koji se može odnositi na zemlju kao dijela sunčevog sustava je orbita oko galaktike koja traje oko 225 milijuna godina. Nazvala bih je „Eonom“. To je 9000X25000 godina procesijski ciklus. Jedna trećina procesijskog ciklusa traje 7,5 milijuna godina.

Postoji više načina da se razlože ovi brojevi i najzadovoljavajuće je da reduciramo Eon na 750 perioda od po 300000 godina svaki. Nazovimo ovih 300000 godina „Epochama“. Tih 300 tisuća godina možemo podijeliti na 4 „sezone“, ili periode od 75000 godina svaki koje ćemo nazvati „Velikim Eram.“ Isti period ćemo podijeliti na 12 perioda od 25000 godina svaki što otprilike označava ciklus „Velike Godine“. Procesijski ciklus koji se može podijeliti na 4 (Četri Yuge/Doba koji svaki traje 6250 godine). Pogledajte grafiku.

Procesijski ciklus također može biti podijeljen na 12 dijelova od 20833333 godine. Ovo potonje možemo vezati za astrološke znakove ili „Zemaljske dobe.“ Tri znaka pripadaju Yugama.

Možete uzeti bilo koje od ovih segmenata kao referencu za pokazivanje vlastitog „velikog ciklusa“ i podijeliti ih dalje na manje i manje dijelove. Uradila sam to sa drugom grafikom. U prvoj grafici, ne vidite Eone jer je to jednostavno previše dugačak ciklus da bi se s njim bavili. Najveći pokazani je ovaj od 750 Epoha. Ali u drugoj grafici reducirala sam periode tako da je svaki astrološki znak period od 2083333 godine podijeljen u 4 Zemaljske Ere od 5208333 godina. Mislila sam se malo s time poigrati i staviti 2013 za kraj trenutačnog Željeznog/Mračnog Doba/Zemaljske Ere i početi sa oduzimanjem ovih Zemaljskih Era perioda i, kako vidite, ovi su brojevi postali jako zanimljivi.

Prva podjela (dijeljenje) nam je dala 1942 godinu kada je Kolumbo „otkrio“ Ameriku. Slijedeći datum je 971 kada je izgrađena Ashar Džamija u Kairu – Egipat (970-972). Vjeruje se da je nordijski istraživač Leif Eriksson rođen te godine. Mi znamo da je te godine Keltska Britanija ležala u ruševinama. To sugerira da je postojala nekakva destrukcija prije tog vremena. Nennius je skupio povijest svojih ljudi koja sačinjava fascinantno rad o tom vremenu, iako je često odbacivana kao čista konfabulacija od strane „eksperata“. Možda na koncu i nije bila?

Slijedeći datum koji nam dolazi je tranzicijska točka u 450 NE. To je bilo vrijeme Atila Huna i pada Rimskog Carstva. Datum 1633 PRNE je otprilike datum erupcije There, i po mom

mišljenju, vrijeme Abrahama i Sare u Egiptu, oni su poznati pod imenom Ay i Nefertiti.

{rokbox title=|Ciklus doba| }images/stories/znanost/zlatno-doba13.jpg{/rokbox}

Stvar je u tome da, iako je sve ovo prva aproksimacija, čini se vrlo interesantnim načinom za gledanje ciklusa u vremenu i možete biti sigurni da će to biti tema budućeg uratka koji će se baviti daljnjim detaljnijim istraživanjem. U međuvremenu, mislim da bi se mnogi čitatelji mogli igrati sa podjelama i vidjeti što bi se dogodilo ako bi cikluse dalje rastavili i analizirali.

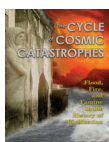
---

4. dio

Vratimo se nazad na temu - postoji mnogo nesigurnosti u datiranju različitih tipova ranih ljudi. Ono što želim reći je da je legendarno Zlatno Doba bila Velika Zlatna Era prikazana u prvom grafikonu i da se više nego jedna civilizacija razvila i propala u tih 300.000 godina od kada je započela sadašnja Epoha. Pretpostavimo da se veliki potop, navodni pad Atlantide, dogodio prije 12 do 13 tisuća godina i da je to bio samo završetak jednog doba, unutar doba koje je bilo unutar nekog doba?

Možda se cijeli sub ciklus doba opisan u teoriji o Yugama odigravao između vremena prvog pojavljivanja Kromanjonca u Europi i kraja Pleistocena prije otprilike 12 tisuća godina? Ne mislim da možemo smatrati da je život ljudske rase neposredno prije potopa ili odmah nakon potopa bio Zlatno Doba ni u vrlo nategnutoj imaginaciji. Ali ipak, ako uzmemo u obzir Gornji Paleolitik kao vrstu Zlatnog Doba (a vidjet ćemo da za to imamo razloga), a naše sadašnje doba kao Željezno Doba koje se kreće prema Tami i Destrukciji, kako se onda potop uklapa u sve to? Pa, pola precesijskog ciklusa je 12.500 godina i mnogi eksperti radeći na problemu kometarnih udara i potopa, kažu da je to vrijeme kad se potop dogodio: prije 12.500 godina, često zaokružujući to na 13 tisuća godina. Zašto je taj veliki ciklus toliko važan? Uzmimo u obzir vrlo veliku sliku.

U knjizi, *The Sixth Extinction*, Richard Leakey i Roger Lewin (Doubleday, 1995.), opisali su sadašnjost kao vrijeme kada se mi primičemo istrebljenju barem 50% svega života na planeti, možda uključujući i čovječanstvo. Oni sugeriraju da se većina izumiranja događa zbog prenapučenosti i prekomjernog eksploatiranja planetarnih resursa. Ali ima tu još stvari koje bi mogli okriviti, osim onih za koje bi mogli okriviti ljudski rod- kako nam istraživanja o udarima kometa jasno pokazuju. Naše trenutačno izumiranje je, očigledno, samo dio vrlo velikog ciklusa. Richard Firestone napisao je slijedeće u *The Cycle of Cosmic Catastrophes*:

„Kada ljudi koriste termin istrebljenja, oni misle da to znači nestanak mnogih vrsta. Pa ipak, ovo je samo dio jednadžbe. Drugi dio jednadžbe jest da neke vrste opstaju. U svim velikim istrebljenjima u prošlosti, sa ekosustavima koji su bili izbačeni iz ravnoteže, desilo se da su mnoge od preživjelih vrsta doživjele eksplozivni rast. To je ono što se dogodilo prije 13.000 godina, kada je jedna neobična mješavina uvjeta stvorila blagonaklone uvjete za ljudsku vrstu.

Kao prvo tu su nastali novi geni. Potaknuti genetičkim mutacijama koje su proizvele prasak kreativnosti i tehnološke snalažljivosti, ljudi su tako postali još efikasniji predatori. Događaj je ubio mnoge predatore konkurente, a vješti lovci su desetkovali mnoge preostale, osiguravajući na takav način preživljavanje većeg broja ljudi. Ta ista snalažljivost je načinila ljude boljima u pronalažnju hrane na svaki način i posljedično se desila brza ekspanzija ljudske vrste.

Drugi razlog, bila je blaga klima nastala dijelom zbog efekta staklenika, koja je poticala razvoj ljudske populacije. Toplija klima je odgovarala ljudima, novootkriveni resursi su podržali pojavu poljoprivrede, oslobađajući na taj način ljude od nomadskog života. Razvoj boljih nastamba, odjeće i oružja je dozvoljavao ljudskoj populaciji da se poveća.

Treće, povećanje populacije vodilo je mnoge ljude da započnu zajednički živjeti u selima i gradovima, gdje je podjela poslova dozvolila da se razviju mnoge vještine i talenti. To je postalo gorivo konstantnog tehnološkog buma na mnogim poljima, producirajući, između ostalih stvari, izradu keramike, metalurgiju i pismo.

Sve to može izgledati pozitivno, osim što je rastuća populacija, početno potaknuta ekstinkcijom, sadržavala sjeme mnogih naših sadašnjih problema. Kada se prenapučenost pojavi u bilo koje vrste – bilo da su to zečevi, skakavci, svisci ili ljudi – niz problema dolazi sa prenapučenošću, uključujući epidemije, glad, ekstremnu agresiju, uništenje ekosustava i manjak resursa, od kojih je svaki glavni gorući problem u našem društvu danas.

Slijed izumiranja obuhvaća slijedeće faze:

- 1- Velika katastrofa koja vodi do nestanka nekih vrsta
- 2- Ovaj nestanak vodi do prenapučenosti nekih od preživjelih vrsta
- 3- Prenapučenost vodi do devastirajuće depopulacije.

„Ova se jednadžba pokazala istinitom za svako prošlo izumiranje koja se dogodilo. Kad se gleda naše vrijeme, mi smo kao vrsta prošli prva dva dijela, ali nismo zadnji dio to jest depopulaciju...” (Richard Firestone, Allen West, Simon Warwick-Smith, *The Cycle of Cosmic Catastrophes*, Bear & Co., 2006.)

Ima u tome puno više od samog užarenog kamenja, čini mi se. Ali je važno da shvatimo što se dogodilo prije 13.000 godina za vrijeme tog istrebljenja koje je bilo samo jedno od mnogih u prošlosti. Ako se ta nevjerojatno jaka kataklizma – u kojoj je gotovo zbrisan život sa planete – dogodila kada je globalna imperija pokušavala nametnuti svoju dominaciju drugima, mogli bi se

zapitati: da li naš živi planet, njeni kompanjoni u Sunčevom sustavu i naše roditeljsko Sunce, manifestiraju neki oblik svijesti i da li oni, između sebe, imaju načina da bi se obračunali sa ljudskim rodom – ili bilo kojim drugim vrstama – kad god situacija dosegne točku žarišta, takoreći? Da li je Atlantida bila takav primjer? Da li su uništene i pokopane druge civilizacije, čija imena su se u potpunosti zaboravila za stotine, ako ne i tisuće godina te da li su oni postali žrtve svoje vlastite oholosti ili nečega sličnog?

Da li je komet sličan Hale-Boopu (slika iznad) donio genetičke varijacije i mutacije na našu planetu?

Vratimo se nazad na mogućnost postojanja napredne civilizacije po imenu Atlantida, o čemu se raspravljalo jako dugo vremena i o čemu su predstavljene mnoge teorije. Ja neću o tome sada pričati, samo ću iznijeti neke važne činjenice o tome da je ovo još uvijek značajna znanstvena rasprava. Na svom stolu imam uradak kojeg je napisao Emilio Spedicato sa Univerziteta u Bergamu, koji nosi naziv: Galactic Encounters, Apollo Objects and Atlantis: A Catastrophical Scenario for Discontinuities in Human History. (Galaktički susreti, Apolo Objekti i Atlantida: Scenarij Katastrofe za Prekide u Ljudskoj Povijesti). Prvi put je izdan 1985. i revidiran je 1990., te još jednom 1997. U njegovom zaključku kaže:

„Nedavni pronalasci o interakciji Zemlje sa vanzemaljskim tijelima, naročito kometama i objektima koji nalikuju Apolu, pregledani su sa posebnom pažnjom zbog klimatoloških efekata. Diskutiramo o hipotezi da je zadnje ledeno doba počelo sudarom iznad kontinenta i da je završeno sa kolizijom iznad oceana. Pretpostavljamo da je za vrijeme ledenog doba postojao dio sa zadovoljavajuće dobrim klimatskim uvjetima na nižim zemljopisnim širinama koji su omogućili čovječanstvu razvije visoku razinu civilizacije. Platonova priča o Atlantidi interpretira esencijalno točnu sliku političke moći aktivne za vrijeme finalnog perioda posljednjeg ledenog doba.“

Politička moć aktivna u finalnom periodu posljednjeg ledenog doba sa nakanom da osvoji cijeli svijet - to je nešto što ni malo ne nalikuje našim miroljubivim Kromanjoncima koji su oslikavali špilje i koji su obrađivali kamen na takav način da ih možemo usporediti sa današnjim najtalentiranijim skulptorima, a koji su zadržali homogen stil života koji je bio toliko zadovoljavajući da je trajao mnoge tisuće godina, sudeći prema postojećim dokazima. To svakako zvuči kao nešto što se dogodilo između vremena stvaranja špiljskih slikarija i Potopa. Mogla bi to biti ista stvar koja se događa i u našoj vlastitoj kulturi: jeziva korupcija koja polagano, ali sigurno, truje sve živo i koja cijelu civilizaciju gura prema uništenju. Dakle, to nam može dati neke ideje o čemu se ovdje radi i što se možda dogodilo. Naša diskusija o korupciji znanosti, koju smo naveli u prvom dijelu teksta, mogla bi imati veliku povezanost sa ovim ovdje.

Svima je jasno da se nešto užasno događa sa našim svijetom, ali postoje stotine ako ne i tisuće objašnjenja o tome zašto je to tako. Neka od njih su u pravu ili djelomično u pravu, neka

od njih su potpuno u krivu i napravljena su takvima da bi ljude držala u neznanju. S moje vlastite točke gledišta, utvrđivanje istine o našoj povijesti – koliko god bliže možemo doći istini – jest veoma važan zadatak u procesu shvaćanja što zapravo nije u redu. Ne možete shvatiti kako pobjeći iz nečega ako ne shvatite samu prirodu onoga iz čega se pokušavate izmigoljiti – u neku ruku vam je potreban inženjer koji će odmotati stvar, i tu stupa na pozornicu proučavanje povijesti i prirodnih znanosti. K tome, potrebno je imati dostatne dokaze da bi se uvjerilo i druge da je ono što iznosite bazirano na činjenicama – prvenstveno na realnosti – i da to neće učiniti stvari još gorima. Liječnik ima zadaću „ne nauditi“ pacijentu, što znači da ne može liječiti ništa što ne razumije ili poznaje.

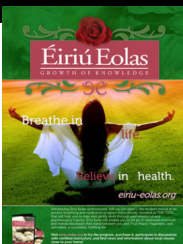
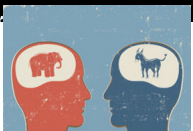
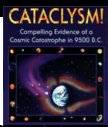
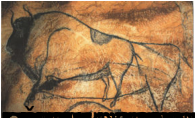
I prije sam razmatrala teorije da je možda kometarna destrukcija povezana sa Potopom i da je možda odgovorna za mutaciju ljudske populacije i da su te mutacije dovele do različitih psihopatologija koje su se postepeno proširile populacijom, postupno kvareći ljudski rod i život na Zemlji, sve dok to nije dovelo do ovoga u čemu se danas nalazimo. To se možda dogodilo i sa Atlantidom kroz čak još jednu raniju kataklizmu i objasnit ću vam zašto mislim da je to tako. Ono s čim je Atlantida završila, prema Platonu, i ono u što imamo danas, bio je i kao što i sada jest - korumpirani globalni sustav koji pokušava zavladata cijelim svijetom. Za Atlantidu, usred ili neposredno nakon završetka rata za dominaciju, uslijedio je Potop, uništavajući gotovo potpuno život na Zemlji u jednom jedinom danu i noći. Prilično otrežnjavajuće, ako o tome razmislite. Gotovo se čini Biblijski!

„Kao u dane Noine, tako će biti i Dolazak Sina Čovječjega. 38 Kao što su u dane one - prije potopa - jeli i pili, ženili se i udavali do dana kad Noa uđe u korablu 39 i ništa nisu ni slutili dok ne dođe potop i sve odnije...“ (Matej: 24:37-38.)

Dakle, nešto je korumpiralo svijet Kromanjonaca mnogo prije ovog vremena i što god da je to bilo, vodilo je miroljubivog lovca- sakupljača da stvori kompleksnu tehnološku civilizaciju koja je te ljude odvela u ambis; i ta korupcija mogla je uspješno preživjeti Potop i možda je još uvijek prisutna u našem društvu. To je sustav koji je ustoličio čisti materijalizam u samim svojim temeljima i koji u potpunosti isključuje potencijale svjesnosti kao faktora ljudske dinamike (osim kao nus proizvod ili „izlučevinu“ materije). I kad govorim o materijalnom, u stvari uključujem i kreacioniste jer je njihovo stajalište u potpunosti bazirano na materijalizmu kao što je slučaj i kod evolucionista. Pogledajmo par činjenica koje nam mogu otkriti tragove nastanka ovog načina razmišljanja/vjerovanja. Paul Mellars je napisao u *The Neanderthal Legacy* slijedeće:

„Možda je najintragantniji i najzagonetniji aspekt srednjeg Paleolitika kako i zašto se on završio i to nakon perioda od 200 tisuća godina nevjerovatne stabilnosti. Iznjedrio se iz prethodnog razdoblja kada su nastale značajne promjene u preciznoj morfologiji i tehnologiji proizvodnje kamenog oruđa, uzoraka postojanja, položaja distribucije i tako dalje, u različitim dijelovima Srednjeg Paleolitika, vrlo malo od odvih stvari se reflektiralo na radikalnu reorganizaciju i restrukturiranje tehnoloških, ekonomskih ili socijalnih uzoraka. Većina dokumentiranih promjena se čine više cikličkima nego direkcijskima po svom karakteru ... ni jedna od ovih promjena koje su nam danas dostupne ne sugeriraju ništa više nego rekonstrukciju bazičnih kulturalnih uzoraka i uzoraka ponašanja, u jednoj ili drugoj formi, i mogu se pratiti do vremena pretposljednog ledenog doba...

Ovdje može biti Vaša reklama